

РЕШЕНИЕ

№ 2353

гр. С., 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря Р. Д. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20221110171146 по описа за 2022 година

Ищецът „Т. С.” ЕАД, с ЕИК ....., моли да се осъдят ответниците Р. Т. Д. и П. Т. Д. да заплатят следните суми, представляващи по $\frac{1}{2}$ от задълженията за процесния топлоснабден имот: 320.44 лв. стойност на доставена топлинна енергия за периода от 1.05.2019 г. до 30.04.2021 г., 53.65 лв. - мораторна лихва за забава върху посочената главница за периода от 15.09.2020 г. до 09.12.2022 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 20.40 лева главница от м.11.2019г. до м.04.2021 г. и 4.43 лева лихва за забава върху нея за периода от 31.12.2019 г. до 09.12.2022 г. и ведно със законната лихва върху главниците от датата на депозиране на исковата молба до окончателното им изплащане. Поддържа се, че ответниците са съсобственици и съответно потребители на топлинна енергия за битови нужди относно апартамент № 9 в гр. С., ... Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя и регламентират отношенията във връзка с доставяне, разпределение, изчисляване, заплащане на топлинната енергия, които общи условия са надлежно публикувани и са влезли в сила за потребителя, без да е нужно изричното им приемане. Ищецът твърди, че за процесния период доставил в имота топлинна енергия, която не е заплатена. Твърди, че е налице и забава за заплащане на задълженията, която настъпва 45 дни след публикуване на общата фактура на интернет страницата на продавача. Твърди, че е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма „Т. с.” ЕООД, като топлинна енергия за имота е начислявана по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния сезон са изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Поддържа се, че за имота са издадени такива изравнителни сметки. Ищецът претендира плащане на вземанията в горепосочените размери. Претендира разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответниците са депозирали писмени отговори, в които оспорват исковете. Твърдят нередовност на исковата молба, а по същество неоснователност на исковете. Оспорват: да са в облигационни отношения с ищеца, тъй като нямат подписан писмен договор с предмет доставка на топлинна енергия; доставката на ТЕ в претендираните количества и стойност, включително поради липсата на надлежни доказателства за доставена и потребена ТЕ и стойността ѝ; изискуемостта на задълженията; дължимостта на таксата дялово разпределение поради липса на валидно сключен договор; дължимостта на лихвите поради липса на забава; изправността на измервателните уреди; законосъобразното отчитане и разпределяне на ТЕ. Твърдят неравноправни и недействителни клаузи в Общите условия и неприложимостта им; излагат съображения за нарушения на ЗЗП и наличието на хипотезата на непоръчана стока. Релевират възражение за давност. Молят за отхвърляне на исковете.

Третото лице-помагач на страната на ищеца «Д....» ЕООД не изразява становище по исковете.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са искове с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

Правото на ищеца да получи цената на доставената топлинна енергия произтича от установяване на: възникнало облигационно правоотношение между страните с предмет продажба на топлинна енергия, доставка на топлинна енергия в твърдените количества за процесния период и стойността ѝ.

Съгласно чл. 153 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие /чл. 150, ал. 1 и ал. 2 ЗЕ/. Съобразно нормативната уредба, възникването на облигационното отношение по продажба на ТЕ, съответно и качеството клиент на топлинна енергия, е обусловено от придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване върху топлоснабден имот, явяващ се част от сграда - етажна собственост. Правоотношението възниква и съществува без да са необходими изрични насрещни волеизявления на страните, то възниква с придобиването на правото на собственост/ползване и топлоснабдяването на имота и се прекратява със загубването на същите. Достатъчно е взето решение на Общото събрание на етажните собственици за присъединяване към топлопреносната мрежа, за да бъде всеки етажнен собственик потребител на постъпилата в сградата топлинна енергия. В тази насока са и разясненията, дадени в т. 1 от ТР № 2/17.5.2018 г. г. по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС.

От приетия по делото нотариален акт за собственост на апартамент/жилище по чл. 55 ЗПИНМ № 34/14.4.1970 г., се установява, че Л. Р. Д. и Тодор П.в Д. са признати за собственици на апартамент № 9 в гр. С., ... Според справката за родствени връзки, Л. Д. и Тодор Д. са били съпрузи и ответниците са техни синове. Според удостоверение за наследници на Л. Д., тя е починала на 25.12.2009 г. и е наследена от синовете си Р. Д. и П.

Д.. По делото не е представено удостоверение за наследници на Тодор Д.. Макар и да е ясно, че ответниците като негови синове са негови наследници, предвид липсата на ангажирани доказателства за настъпило наследствено правоприемство и призованите към наследяване лица, съдът следва да счете недоказаният факт за неосъществен. При това положение и при липса на установено друго следва да се приеме, че Л. Д. е била собственик на 1/2 идеална част от имота и след смъртта ѝ, нейните наследници са придобили по 1/4 част от имота. Съгласно разпоредбата на чл. 48 ЗН, наследството се придобива с приемането му, а приемането произвежда действие с откриване на наследството. Съобразно чл. 60, ал.1, от този момент законните наследници носят отговорност за задълженията, с които е обременено наследството. Нормата на чл. 48 ЗН съставлява законова презумпция, по силата на която законните наследници носят отговорността по чл. 60 ЗН от откриването на наследството по смисъла на чл. 1 ЗН до доказване приемането на наследството по опис или отказ от наследството. В случая ответниците не твърдят и не доказват да са приели наследството по опис или че са направили отказ, поради което следва да се приеме, че след смъртта на наследодателя са придобили съответна част от правото на собственост върху процесното жилище. Ето защо като съсобственици, ответниците са клиенти на топлинна енергия и между тях и ищеца е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни ОУ, приложими съгласно чл. 150, ал. 1 и ал. 2 ЗЕ в отношенията между страните, съответно са задължени за заплащане стойността на доставената ТЕ съобразно установения по делото дял от 1/4 за всеки.

За установяване доставянето на топлинна енергия са приети изравнителни сметки, формуляри за отчет и заключение на съдебно-техническа експертиза. От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че за процесния период в сградата, в която се намира имотът на ответниците, е доставяна и начислена топлоенергия, като при отчитането и разпределението ѝ са спазени разпоредбите на ЗЕ и Наредбите за топлоснабдяването. В сградата е въведена система за дялово разпределение на топлинна енергия. В имота има монтирани отоплителни тела с три топлоразпределителя, по които е отчетен разходът. Ползва се топла вода, разходът за която се отчита по показанията на водомер за топла вода. За имота е начислена ТЕ отдадена от сградната инсталация, която е разпределена между всички потребители пропорционално на отопляемия им обем по проект, съгласно ЗЕ и Наредбата. Според заключението, стойността на доставената в имота ТЕ, след приспадане на изравнителната сума, възлиза на 715.86 лв.

От представените по делото формуляри за отчет е видно, че е извършен отчет на топлоразпределителите и водомера за топла вода и за двата отчетни периода. За първия отоплителен период новото показание на водомера е по-малко от старото, т.е. липсва отчетено потребление на топла вода. В общата фактура за периода 2019-2020 г. относно топлата вода е отразено, че е преизчислено показанието към 30.04.2020 г. на 15.752 кубика. Не става ясно на какво основание е извършено преизчислението и как е определено потреблението. Съгласно чл. 69 от Наредбата за топлоснабдяването, изразходваното

количество топла вода се определя по показанията на индивидуалния водомер или служебно на база, когато няма монтиран водомер, повреден е или не е осигурен достъп. При липсата на изложени и установени обстоятелства за втората хипотеза, не става ясно по какъв начин е изчислено потреблението на топла вода за първия отчетен период, поради което като недоказан, в тази част искът е неоснователен /за сумата от 201.54 лв. с ДДС според общата фактура/.

Ответниците своевременно са релевирали възражение за погасяване по давност на вземанията на ищеца, което е частично основателно. Задълженията за плащане на месечните вноски за ТЕ имат самостоятелен характер и не зависят от изравнителния резултат. Тези вземания са периодични и се погасяват с изтичането на 3-годишен давностен срок от настъпване на изискуемостта им. Съгласно одобрените с решение на ДКЕВР от 27.06.2016 г. Общи условия, клиентите са длъжни да заплащат месечните суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, т.е. с изтичане на срока, настъпва изискуемостта им. Исковата молба е подадена на 30.12.2022 г. Всички вземания, чиято изискуемост е настъпила до 30.12.2019 г., са погасени по давност /т.е. от 1.5.2019 г. до 31.10.2019 г./. Остава дължима главницата за топлинна енергия за периода 1.11.2019 г.- 30.4.2021 г., която /при приспадане на сумата за БГВ за първия отчетен период/, възлиза на 514.32 лв., от които всеки ответник дължи по $\frac{1}{4}$ или по 128.58 лв.

Относно цената на извършена услуга за дялово разпределение, в исковата молба ищецът основава тази си претенция на извършена от ФДР Т. такава услуга. По делото се установи, че за процесния период това дружество не е извършвало дялово разпределение в сградата и то е извършено от друго дружество. Принципно, основното условие за задължението на потребителите за плащане на сумите за дялово разпределение е услугата да е извършена. В случая обаче ищецът основава тази си претенция на обстоятелства, които не се установиха по делото, т.е. не се установи основанието на иска така както е предявен, поради което за това вземане искът следва да се отхвърли.

Относно исковете по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

Основателността на претенцията за мораторна лихва предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Съгласно чл. 33, ал.1 и ал.2 от приложимите за процесния период Общи условия, публикувани през 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, а лихва за забава се начислява върху сумата по общата фактура след изтичане на 45-дневен срок от периода, за който се отнася. Т.е. клиентите не дължат обезщетение за забава върху прогнозно начисляваните месечни суми, а само върху сумата по общата фактура за съответния отчетен период. Доколкото този срок не би могъл да тече преди изготвяне на изравнителните сметки и издаването на фактурата, следва да се приеме, че 45-дневният срок започва да тече от издаването на общата фактура за съответния период.

Предвид установения в общите условия срок, задължението за заплащане на стойността на потребената топлинна енергия възниква като срочно и изпадането в забава не е обусловено от изпращането на покана.

В този смисъл и доколкото ищецът се легитимира като кредитор на главно вземане,

акцесорната претенция се явява установена по своето основание. Относно размерът ѝ, съдът го определи по реда на чл. 161 ГПК за периода от 15.09.2020 г. до 09.12.2022 г., на 86.11 лв., от които искът следва да се уважи по 21.53 лв. срещу ответник.

Върху главниците следва да се присъди законната лихва от датата на подаване на исковата молба до изплащането им.

С оглед неоснователността на исковете за главница за дялово разпределение, неоснователни са и акцесорните искове за лихва върху нея.

Относно разноските:

При този изход на делото, съгласно чл. 78, ал.1 ГПК, претенцията на ищеца за присъждане на разноси е основателна съразмерно с уважената част на исковете, като от направените разноси за държавна такса 100 лв., депозит вещо лице 380 лв. и юрисконсултско възнаграждение 100 лв., дължими са по 109.13 лв. от ответник.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Т. Д., ЕГН *****, гр. С., ..., да заплати на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. С., ..., на основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, следните суми: 128.58 лв. незаплатена топлинна енергия доставена в периода от 1.11.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 30.12.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, и 21.53 лв. лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 09.12.2022 г., като ОТХВЪРЛЯ исковете за заплащане на топлинна енергия за разликата над 128.58 лв. до предявените 320.44 лв. и за периода от 1.5.2019 г. до 31.10.2019 г., и за лихва за забава за разликата над 21.53 лв. до предявените 53.65 лв. и ИЗЦЯЛО исковете за заплащане на сумите 20.40 лв. за дялово разпределение за периода от м.11.2019г. до м.04.2021 г. и 4.43 лв. лихва за забава върху нея за периода от 31.12.2019 г. до 09.12.2022 г.

ОСЪЖДА П. Т. Д., ЕГН *****, гр. С., ..., да заплати на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. С., ..., на основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, следните суми: 128.58 лв. незаплатена топлинна енергия доставена в периода от 1.11.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от 30.12.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, и 21.53 лв. лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 09.12.2022 г., като ОТХВЪРЛЯ исковете за заплащане на топлинна енергия за разликата над 128.58 лв. до предявените 320.44 лв. и за периода от 1.5.2019 г. до 31.10.2019 г., и за лихва за забава за разликата над 21.53 лв. до предявените 53.65 лв. и ИЗЦЯЛО исковете за заплащане на сумите 20.40 лв. за дялово разпределение за периода от м.11.2019г. до м.04.2021 г. и 4.43 лв. лихва за забава върху нея за периода от 31.12.2019 г. до 09.12.2022 г.

ОСЪЖДА Р. Т. Д., ЕГН *****, гр. С., ..., да заплати на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. С., ..., на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата от 109.13 лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА П. Т. Д., ЕГН *****, гр. С., ..., да заплати на „Т. С.” ЕАД, с ЕИК ....., седалище и адрес на управление гр. С., ..., на основание чл. 78, ал.1 ГПК, сумата от

109.13 лв. разноси по делото.

Делото е разгледано с участието на трето лице-помагач на страната на ищеца - „Д....” ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред СГС с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____